

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5045/2025
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, чији је законски заступник отац ББ, ВВ млађег, ББ старијег и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Татјана Савић Живков, адвокат из ..., против тужене ДД из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж2 17/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж2 17/24 од 16.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж2 17/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П2 233/24 од 06.11.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и забрањено туженој да на било који начин даље узнемирава тужиоце, наложено је туженој да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања, којим се угрожава телесни интегритет, душевно стање и спокојство тужилаца. Ставом другим изреке, забрањено је туженој да приступи кући у којој живе тужиоци, да приступи Основној школи "Аран Јанош" у ... селу коју похађа АА, и да приступи месту рада ВВ млађег у ... селу. Ставом трећим изреке, забрањено је туженој приближавање тужиоцима на удаљености мањој од 300 метара. Ставом четвртим изреке, одређено је трајање мере заштите од насиља у породици за период од годину дана почев од пресуђења 06.11.2024. године, које мере могу бити продужаване док не престану разлози због којих су одређене. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 371.250,00 динара са законском затезном каматом.

Решењем Вишег суда у Суботици Гж2 17/24 од 16.01.2025. године, одбијена је жалба тужилаца и решење о трошковима поступка, садржано у пресуди Основног суда у Сенти П2 233/24 од 06.11.2024. године, потврђено, а захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака, одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић